

[Bernhard Baunsgaard.]

de, så er det jo bebudet, at det kommer nu. Ja, det var først bebudet til den 15. maj, så til i hvert fald i begyndelsen af 2. uge af maj, og nu er det udsendt til slutningen af 2. uge af maj. Så kan man igen sige: ja men det kunne I da have ventet på. Hertil vil jeg gerne sige, at efter at vi har set, hvordan det er gået med regeringens eget forslag om 2½ pct. afgift på hussalg, et forslag, som venstre gik til valg på at ville afskaffe øjeblikkeligt, når man, for at bruge hr. Enggaards ord, ikke engang vil hasardere sagen ved at tage den til en afgørelse dér, hvor den skal afgøres, nemlig i folketings salen, så har vi ingen garanti for, selv om vi var interesseret i at støtte regeringens skattereform, at man ikke af en eller anden grund ville bruge samme forhalingsmanøvre fra venstre ved skattereformen, som man har gjort ved 2½ pct. afgiften. Så er det, vi siger: ja men så kan vi ikke nå at foretage de nødvendige ændringer, og skatteyderne kan ikke leve med skattesystemet bare ét år til. Derfor har vi følt, at det var nødvendigt, at vi traf en afgørelse nu, og derfor har vi været med til at sige: nu må vi have dette igen.

Må jeg så sige lidt om enkelte af ændringsforslagene? For det første dette med medhjælpende hustruer. Der er jo et ændringsforslag fra hr. Glistrup under nr. 5, og der står i dette:

„De samlede skattepligtige indkomster ligedeles mellem personer, som i mere end halvdelen af indkomståret har været gift med hinanden, og som må antages hver at have anvendt mindst 1.000 af indkomstårets arbejdstimer i en eller flere virksomheder . . . .“

Det forekommer mig, at dette forslag er lige så lidt gennemtænkt som hovedparten af de forslag, vi i øvrigt har set fra fremskridtspartiets side. Hvis man fra fremskridtspartiets side selv mangler fantasi til rigtigt at sætte sig ind i, hvad det er, man foreslår her, må jeg måske have lov til at minde fremskridtspartiet om, at man på et vist tidspunkt i finansudvalget opererede med at spare på et tilskud til Danmarks radio, et tilskud, som ikke fandtes på finansloven. Man blev dog klogere under behandlingen i finansudvalget, så det udgik af det endelige spareforslag. Men det er jo derfor,

vi andre er nødt til meget omhyggeligt at arbejde forslagene igennem, og hvad angår det ændringsforslag om medhjælpende hustruer, som hr. Glistrup her har stillet, beder jeg om, at de, der interesserer sig for forholdet, lige prøver at tænke på, hvilke muligheder for skattefiduser det ville give. Hvis f. eks. advokaten i en stor advokatvirksomhed sætter sin kone til at være leder af rengøringsholdet og dertil angiver at bruge mindt 1.000 timer, ville hun få halvdelen af indkomsten overført til beskatning hos sig. Det er et helt uigenomtænkt forslag, og hvis det er vel gennemtænkt, kan det, havde jeg nær sagt, kun være et forslag, der skulle gavne folk, der lever af at anvise fiduser til andre, og derfor kan vi naturligvis ikke være med til det.

Vi har ment at være nødt til at stille forslag om, at forholdene skal forbedres for disse medhjælpende hustruer, og jeg vil gerne takke venstre for, at man sluttede sig til det, selv om det var lidt sent, man kom. Vi har ment det nødvendigt i denne situation, hvor vi ikke ved, hvordan det går med regeringens skattereform, mest måske fordi regeringen selv ikke rigtig tør hasardere en afgørelse frem i folketings salen. Vi har været interesseret i at understrege — og det vil jeg gerne gøre herfra — at vi ikke fra radikal side på nogen måde betragter dette som den endelige ordning for medhjælpende hustruer, men jeg vil have lov til at pege på det, som Poul Dahlgaard-udvalget har sagt om dette med medhjælpende hustruer, og som vi fra radikal side fuldt ud kan støtte. Poul Dahlgaard-udvalget, der jo er nedsat af finansministeriet, og som har til opgave bl. a. at komme med forslag til løsninger på dette område, siger ganske klart, at hvor en ægtefælle deltager væsentligt i arbejdet i en erhvervs virksomhed, der drives af den anden ægtefælle, opgøres en hertil svarende indkomst af praktisk administrative grunde som en andel af virksomhedens samlede indtjening. Dette er, hvad der skal ske. Man skal anerkende den medhjælpende ægtefælle som ligeberettiget deltager, og vedkommende skal naturligvis have tillagt den betaling, som er sædvanlig for det arbejde, vedkommende yder. Sådan må man gøre det, og sådan bør det gøres.

Må jeg ikke i anledning af de mærkelige provenutabsbetragtninger, som kom fra hr.